

Goedkeuring van de op 6 Februari 1947 te Canberra ondertekende Overeenkomst tot instelling van de Zuid-Pacific Commissie

Bosbouw.

Inspectie van of onderzoek naar:

- (a) de bosrijkheid met betrekking tot de betrokken gebieden, verhandelbare houtsoorten en andere bosproducten;
- (b) bosbeheer; waaronder begrepen het benutten van bossen en bos-producten;
- (c) bedrijfsleer met betrekking tot hout en andere bos-producten;
- (d) het verband tussen bossen en het behoud van water en bodem.

Volksgezondheid en Geneeskunde.

(a) Onderzoek naar verbeterde voedingsmethoden alsmede naar het verband tussen voeding en tandaandoeningen.

(b) Onderzoek met het doel om verbetering te brengen in de methoden welke worden toegepast ter bevordering van de dorps-hygiëne, alsmede in de huisvesting.

(c) Algemene inspectie ten aanzien van ziekte en ziektekiemdragers met bijzonder onderzoek naar:

I. Ziekten van de ademhalingswegen (waaronder long- en chirurgische tuberculose);

II. melaatsheid;

III. voorkoming van malaria, dysenterie en andere ingewandsinfecties;

IV. framboesia en het verband tussen deze ziekte en syphilis;

V. filiarose (draadwormziekte);

VI. mijnworm- en andere parasitaire ingewandsziekten;

VII. huidziekten.

(d) Bestudering van kinder- en moederzorg.

(e) Bestudering van de reacties van het menselijk lichaam op de verandering van klimaat en omgeving, met het oog op de verbetering van het dieet en de algemene levensomstandigheden.

(f) Bestudering van quarantaine maatregelen, waaronder de bestaande internationale voorschriften, teneinde in de bijzondere behoeften van de betrokken gebieden te voorzien.

(g) Verzameling en verspreiding van inlichtingen omtrent het ontstaan en de verbreiding van epidemieën.

Arbeid.

Onderzoek naar de arbeidstoestanden in de betrokken gebieden met het doel daarin verbetering te brengen in overeenstemming met de aanbevelingen van de Internationale Arbeidsorganisatie, overal waar deze kunnen worden opgevolgd.

Bibliotheek.

Oprichting van een naar de eisen des tijds ingerichte technische en wetenschappelijke hand-bibliotheek.

Tevoren werd overeengekomen, dat vraagstukken betreffende politiek, defensie en veiligheid niet zouden worden aangeroerd.

Hoofddoel van de Conferentie was het opstellen van een overeenkomst tot instelling van een regionale commissie, welke de deelnemende Regeringen zou bijstaan in het bevorderen van de sociale en economische vooruitgang van de bevolking der Zuid-Pacific gebieden.

De Nederlandse delegatie was als volgt samengesteld:

F. C. Baron van Aerssen Beyeren van Voshol, Harer Majesteits Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister in Australië, leider der Delegatie;

Raden Abdoelkadir Widjojoatmodjo, adviseur van de Luitenant-Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië;

Dr. H. de Rook, van de Dienst van de Volksgezondheid te Batavia;

Dr. Liem Hian Boo, gouvernements-arts;

de Heer A. J. Beversluis, van de Dienst van het Boswezen, Batavia;

de Heer Pelaupessy, Handelsconsulent te Ambon;

Luitenant ter Zee Tweede Klasse C. C. van der Star, Adjudant van de Luitenant-Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië, Secretaris der Delegatie.

Dat zo spoedig overeenstemming werd bereikt omtrent de tekst der overeenkomst, is voornamelijk te danken aan het feit, dat vier van de, aan de Conferentie deelnemende Regeringen, namelijk Amerika, Engeland, Frankrijk en Nederland, reeds lid zijn van de Caraïbische Commissie, welke door deze vier Regeringen werd opgericht bij overeenkomst, ondertekend te Washington op 30 October 1946.

Het betreffende ontwerp van wet tot goedkeuring van deze overeenkomst is bereids ingediend. (Zitting 1947—1948, 718.)

Op 6 Februari 1947 werd de Overeenkomst tot instelling van de Zuid-Pacific Commissie voor Nederland ad referendum ondertekend. Deze Overeenkomst wordt bij dit wetsontwerp ter goedkeuring voorgelegd.

Doel van de Commissie.

De Regeringen verklaren in de preambule, dat de overeenkomst gebaseerd is op de wens, bij het bevorderen van de economische en sociale welvaart alsmede van de vooruitgang der volkeren van de door hen geregeerde niet-zelfbesturende gebieden in de Zuid-Pacific, internationale samenwerking aan te moedigen en te versterken.

Naam.

Twee namen werden besproken: „Zuidzee Commissie” en „Zuid-Pacific Commissie”.

De laatste werd geografisch juister geoordeeld, meer in overeenstemming met de taak der Commissie en vrij van ongewenste associaties met de term „Zuidzee”, vanwege zijn gebruik door Japanse expansionisten.

Territoriale sfeer.

In tegenstelling met het bepaalde in de Caraïbische overeenkomst werd een duidelijke gebiedsomschrijving noodzakelijk geacht. Artikel II bepaalt, dat de territoriale sfeer van de Commissie omvat „alle niet-zelfbesturende gebieden in de Stille Oceaan, welke door de deelnemende Regeringen bestuurd worden en geheel of gedeeltelijk gelegen zijn ten zuiden van de evenaar en ten oosten van Nederlandsch Nieuw-Guinea, hetwelk daaronder begrepen is”. Deze omschrijving gaf geen aanleiding tot verschil van mening. Het gebied omvat ongeveer 15 eilanden, met een bevolking van naar schatting twee miljoen zielen. Hierin is ook begrepen het onafhankelijke Koninkrijk Tonga, waarover Engeland, krachtens een verdrag van vriendschap tussen beide Staten, een zekere mate van protectie uitoefent.

De Conferentie aanvaardde een resolutie, waarin de verwachting werd uitgesproken, dat de samenwerking van het Koninkrijk Tonga zich gevoegelijk zou aansluiten bij de werkzaamheden van de Zuid-Pacific Commissie.

Samenstelling van de Commissie.

Artikel III bepaalt, dat de Commissie zal bestaan uit ten hoogste twaalf gedelegeerden. Iedere deelnemende Regering kan twee gedelegeerden benoemen en wijst een van hen aan als haar hoofd-gedelegeerde. Aangedrongen werd op het beschikbaar stellen van een gedelegeerde, die zijn gehele tijd aan het werk der Commissie zou kunnen wijden.

Vermits de verschillende delegaties haar Regeringen evenwel op dit punt niet wensten te binden, werd volstaan met het aannemen van een terzake dienende resolutie.

MEMORIE VAN TOELICHTING

Van 28 Januari tot 6 Februari 1947 kwam te Canberra de Zuidzee-Conferentie bijeen. Op uitnodiging van de Australische en Nieuw-Zeelandse Regeringen namen aan deze Conferentie deel delegaties van die Regeringen, welke gezag uitoefenen over niet-zelfbesturende gebieden in de Zuid-Pacific, te weten:

Australië, Frankrijk, Nederland, Nieuw-Zeeland, het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten van Amerika. Daar ook Nederlandsch Nieuw-Guinea onder bedoelde gebieden zou worden begrepen, was er alle aanleiding voor de Nederlandse Regering, de tot haar gerichte uitnodiging tot deelneming aan bovengenoemde Conferentie te aanvaarden.

Bevoegdheden en functies.

Artikel IV bepaalt, dat de Commissie een overleggend en raadgevend lichaam is, ten dienste van de deelnemende Regeringen, voor aangelegenheden, die betrekking hebben op de economische en sociale ontwikkeling van de binnen de territoriale sfeer der Commissie gelegen niet-zelfbesturende gebieden en op de welvaart en vooruitgang van hun volkeren.

Deze redactie biedt voldoende waarborg, dat politieke of militaire factoren uitgesloten zijn.

Vergaderingen en besluiten der Commissie.

Artikel V bepaalt, dat de Commissie geregeld tweemaal per jaar vergadert en voorts wanneer zij zulks bepaalt.

Ten aanzien van par. 17 deed de Nederlandse Delegatie aantekenen, dat het feit, dat in het algemeen Engels en Frans tot de officiële talen van de Commissie behoorden, zulks niet inhield, dat niet in sommige gevallen van Nederlandse zijde op het gebruik van het Nederlands zou worden aangedrongen.

Raad van onderzoek.

De artikelen VI, VII en VIII voorzien in de instelling, samenstelling en functies van een Raad van onderzoek, welke de Commissie als een permanent raadgevend lichaam zal bijstaan.

De Zuid-Pacific Conferentie.

De artikelen IX, X, XI en XII regelen de instelling, zittingen, samenstelling en functies van een Zuid-Pacific Conferentie, als neveninstantie der Commissie en met raadgevende bevoegdheid.

De Delegaties waren namelijk unaniem van mening, dat middelen moesten worden gevonden, om de volkeren van de Zuid-Pacific zelf bij het werk der Commissie in te schakelen.

Tijdens de discussies over deze artikelen wees de leider der Nederlandse Delegatie er uitdrukkelijk op, dat, wat Nederlandsch Nieuw-Guinea betreft, de bevolking nog niet rijp was voor actieve deelneming aan de beoogde Conferentie en dat aan de oplossing van adviseurs, toegevoegd aan de Commissie, de voorkeur zou zijn te geven; doch anderzijds tevens, dat Nederland in elk opzicht de algemene doelstelling en idealen, die hierbij betrokken waren, onderschreef.

Het Secretariaat.

Er bestond volledige overeenstemming bij de delegaties, wat de structuur van het Secretariaat betrof: de besluiten dienaangaande zijn vervat in artikel XIII.

Financiën.

In artikel XIV van de overeenkomst wordt, in tegenstelling tot de Overeenkomst voor de oprichting van de Caraïbische Commissie, onmiddellijk voorzien in een bepaalde verdeling van de kosten. Deze is gebaseerd op het inwonertal en de betekenis der betrokken gebieden. Gezien het betrekkelijk grote aantal inwoners in Nederlandsch Nieuw-Guinea kon niet verkregen worden, dat aan Nederland een kleiner percentage dan 15 werd toegedacht.

Herziening der toewijzingen kan na twee jaar plaats vinden door de Commissie en ten alle tijde door de betrokken Regeringen gezamenlijk.

Teneinde de Commissie in de gelegenheid te stellen, zo spoedig mogelijk haar arbeid te kunnen aanvatten, werd besloten, een aanvangswerkfonds van £ 40 000 Sterling in te stellen, waarin Nederland dus voor £ 6000 Sterling zal moeten deelnemen. De Nederlandse en Franse Delegaties wezen voorts op de noodzaak, de uiterste zuinigheid te betrachten, in het bijzonder ten aanzien van deviezen.

Par. 54 voorziet in het doen van uitgaven door de Regeringen van Australië en Nieuw-Zeeland, gedurende de tijd, dat de Commissie nog niet is ingesteld. De Nederlandse, Franse en Amerikaanse Delegaties maakten het voorbehoud, dat het niet onmogelijk was, dat hare Regeringen om grondwettelijke of budgetaire redenen zouden moeten weigeren haar aandeel in deze kosten te goeder tijd te dragen, daar deze gebaseerd waren op een nog niet aanvaarde overeenkomst.

Voorts drong, mede met het oog op het overgangsartikel, de Nederlandse Delegatie er op aan, dat de voorlopige regelingen zich tot een minimum zouden beperken, b.v. zich alleen zouden uitstrekken tot huur van gebouwen en dergelijke en niet zouden prejudiciëren op te zijner tijd door de Secretaris-Generaal aan te nemen personeel.

Verhouding tot andere internationale instanties.

Het betreffende artikel XV spreekt voor zichzelf.

Zetel.

Langdurige discussies vonden plaats nopens de vestiging van de zetel der Commissie.

Het Australische voorstel hiervoor permanent Sydney aan te wijzen, werd door de andere Delegaties onaanvaardbaar geacht. Tenslotte werd een compromis gevonden, waarbij aan de Commissie werd overgelaten, binnen zes maanden na het in werking treden der Overeenkomst, een beslissing te nemen voor de vestiging van de zetel, met dien verstande, dat deze in de territoriale sfeer der Commissie moest liggen, dus niet b.v. in Australië of Nieuw-Zeeland. In afwachting hiervan zal de Commissie tijdelijk haar zetel in of nabij Sydney vestigen. Door Nederland wordt een Frans voorstel gesteund, n.l. de zetel te Noumea te vestigen.

De overige artikelen van de Overeenkomst spreken voor zichzelf; nog zij aangetekend, dat par. 62 van artikel XIX op voorstel van de Amerikaanse Delegatie werd opgenomen met het oog op de positie, waarin Nederlandsch Nieuw-Guinea wellicht zal komen te verkeren.

Inwerkingtreding.

Krachtens artikel XXI zal de Overeenkomst in werking treden, zodra de zes deelnemende Regeringen ertoe partij zijn geworden. Tot heden is de Overeenkomst aanvaard door Nieuw-Zeeland op 27 Februari 1947, door Australië op 16 April 1947 en door het Verenigd Koninkrijk op 25 Juni 1947. Bij de indiening van het wetsontwerp was de Franse tekst der Overeenkomst nog niet van de Australische Regering ontvangen.

De Nederlandsch-Indische Regering kan zich met dit ontwerp van wet verenigen.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

W. VAN BOETZELAER.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,

J. A. JONKMAN.